

[Kommunikationsministeren]

brevtrafikken til udlandet, såfremt der mellem de nationale postvæsener indføres fuld betaling for udgifter til dækning af omdeling af breve modtaget fra udlandet. Denne tilkendegivelse fra regeringen vil formentlig blive støttet af andre medlemsstater. Derfor er det ikke utænkeligt, at postvæsenets nuværende formelle eneret på postbesørgelse af breve til udlandet på lidt længere sigt vil bortfalde.

For det fjerde: Portoen – og det er jo den, det drejer sig om – for forsendelser til udlandet er i meget høj grad afhængig af udefra kommende omstændigheder, tilmed omstændigheder, der kan ændre sig med forholdsvis kort varsel. Ved fastsættelse af portoen for forsendelser til udlandet indregnes bl.a. udgiften til transport samt eventuelle betalinger, der skal erlægges til andre landes postvæsener. Der er med andre ord tale om betaling for ydelser uden for landets grænser. Postvæsenet søger naturligvis at forhandle sig til rette om betaling for f.eks. flytransport, men kan i sagens natur ikke egenhændigt fastsætte prisen for disse ydelser. Portoen for forsendelser til udlandet må derfor afspejle de faktiske omkostninger. Det er på den baggrund, at en eventuel behandling i Folketingets Finansudvalg af takster for disse forsendelser ikke ville tjene noget fornuftigt formål; det ville være et forsinkende led.

For det femte: Forslagsstillerne anfører i motiveringen, at hensigten med lovforslaget er at afbøde skadelige samfundsøkonomiske virkninger af, at P&T, som det siges, ensidigt fastsætter taksterne for post til udlandet. Jeg må gå ud fra, at forslagsstillerne principielt er enige med regeringen i, at den pris, der skal betales for en ydelse, skal stå i forhold til de omkostninger, som ydelsen indebærer, og at den bedste reguleringsmekanisme for prissætning er konkurrence til fordel for forbrugerne, som kan vælge mellem udbydere på grundlag af pris og kvalitet. En sådan valgmulighed er allerede til stede i dag for andre forsendelser end breve. Men også for breve til udlandet må man forvente, at der fremover vil opstå en valgmulighed som følge af en kommende, forventet liberalisering. Dertil kommer, at private operatører allerede har markeret sig på markedet for breve til udlandet. Dette vil efter min opfattelse alt i alt udelukke, at postvæsenet ensidigt vil kunne fastsætte prisen for breve til udlandet.

Min konklusion er, at postvæsenet må kunne reagere hurtigt på ændringer i vilkårene for postudveksling mellem lande, hvor der er ved at opstå en egentlig konkurrence også med hensyn til breve til udlandet. Denne konkurrence, tror jeg, vil blive forøget de kommende år. I den forbindelse er muligheden for, at postvæsenet selv kan fastsætte markedsbestemte takster for forsendelser til udlandet, et uundværligt redskab i konkurrencen.

Forslagsstillerne behøver heller ikke at nære frygt for, at postvæsenet ved selv at fastsætte takster for forsendelser til udlandet ensidigt kan dominere markedet. Tværtimod vil den øgede konkurrence om brevforsendelser til udlandet samt den øgede internationalisering føre til en situation, hvor postvæsenets takster under alle omstændigheder påvirkes af de naturlige markedsmekanismer til gavn for kunderne. På den baggrund er det unødvendigt med yderligere politisk kontrol, sådan som lovforslaget er udtryk for.

Tove Lindbo Larsen (S):

Konsekvenserne af lovforslaget er mere vidtgående end ordlyden, nemlig at fastsættelsen af takster til Færøerne, Grønland og udlandet skal behandles og godkendes i Finansudvalget. Jeg har prøvet at kigge lidt bagud i historien for at se, hvornår denne beslutning er truffet, og så vidt jeg kan se, kan man finde det i bemærkningerne til ændring af postloven i 1984, hvor der står, at Poststyrelsen får kompetence til fastlæggelsen af mindre betydningsfulde takster.

Den ordlyd er det naturligvis interessant at forske lidt mere i. Hvis vi skal se på de beføjelser, Poststyrelsen har i forhold til at forhandle regler og takster for fagblade m.v., så må jeg nok sige, at tilliden er dalet lidt; der har været mange problemer i forhold til fastsættelsen af både regler og takster for fagbladene. Derfor er det svært for os fortsat at sige, at vi da bestemt har tillid til, at det kommer til at gå strygende flot og glat.

Man skal også tænke lidt på, at opløblødnings af landegrænserne og samhandelen internationalt er anderledes, end den har været tidligere, og derfor er det naturligt nok, at politikerne interesserer sig for, hvordan man fastsætter disse takster. Det er rigtigt, som ministeren siger, at der foregår en del transport fra